

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10058/2024
21.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Вељковић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Рж г 25/24 од 26.03.2024. године, у седници одржаној 21.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Рж г 25/24 од 26.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Рж г 25/24 од 26.03.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Рж г 25/24 од 26.03.2024. године одбијен је, као неоснован, приговор предлагача ради убрзавања поступка којим је тражила да се утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Лесковцу П 4135/21 као и да се Република Србија – Основни суд у Лесковцу обавезе да предлагачу накнади трошкове за састав приговора у износу од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Против решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. става 2. тачка 5. у вези члана 420. става 1. и 6. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18) и члана 30. става 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија предлагача није дозвољена.

Према одредби члана 404. става 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије

Врховни суд цени у већу од пет судија. У поступку поводом ревизије против решења, сходно се примењују одредбе Закона о парничном поступку о ревизији против пресуде, у смислу одредбе члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији предлагача, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања у интересу равноправности грађана. Ревизијским наводима се указује на погрешну примену одредаба материјалног права. Правилна примена права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету а чињенична питања нису разлог за одлучивање о посебној ревизији.

Из тих разлога је одлука као у ставу првом изреке овог решења донета у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије предлагача, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку (“Службени гласник СРС”, бр. 25/82, 48/88, “Службени гласник РС”, бр. 46/95...106/2015), и утврдио да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 3. става 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року (“Службени гласник РС”, бр. 40/2015), одређена су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року (приговор ради убрзања поступка, жалба и захтев за правично задовољење). Тим законом ревизија није предвиђена као ванредни правни лек. Одредбе члана 20. става 2. и члана 7. става 3. истог закона, прописују правила о поступку по жалби и по приговору, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Законом о ванпарничном поступку, у одредби члана 27. став 2. прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

У конкретном случају, не ради се о имовинскоправном спору већ о поступку за заштиту права предлагача на суђење у разумном року, према одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року. Како одредбе тог специјалног закона искључују могућност изјављивања ревизије, следи да ревизија није дозвољена.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић